

Biuletyn Podatkowy

Szanowni Państwo,

W ten wakacyjny czas przedstawiamy Państwu połączone (lipcowe i sierpniowe) wydanie Biuletynu, w którym podejmowane są następujące zagadnienia:

- Dochód z nieujawnionych źródeł podlega opodatkowaniu oddzielnie u każdego z małżonków (zakaz wspólnego rozliczenia takich dochodów)
- Orzeczenie NSA o tym, że przychodem pracownika jest również nagroda wygrana w konkursie organizowanym przez pracodawcę
- Kolejne korzystne orzeczenie NSA (z 23 lipca bieżącego roku) o nieopodatkowaniu noclegów handlowców
- Stanowisko Ministra Finansów o nieopodatkowaniu uczestnictwa w imprezie integracyjnej
- Zakup owoców do biura jako koszt podatkowy
- Uchwała NSA co do możliwości rozpoznania kosztu z tytułu premii wypłacanych z zysku (zdecydowana zmiana dotychczasowych poglądów)
- Prawo ochronne na znak towarowy wartością niematerialną i prawną podlegającą amortyzacji
- "Pierwsze zasiedlenie" istotne z punktu widzenia zwolnienia z VAT dostawy budynków, w interpretacji Naczelnego Sądu Administracyjnego
- Dostawa mediów świadczeniem odrębnym od usługi najmu, a więc i z inną stawką VAT
- Zapewnienie trenera do szkolenia to nie to samo co świadczenie usługi szkoleniowej, nie korzysta więc ze zwolnienia z VAT

Mamy nadzieję, że zaprezentowane informacje, stanowiska organów podatkowych okażą się dla Państwa pomocne, a być może przyczynią się do lepszego podatkowego rozliczenia transakcji, pozostajemy do Państwa dyspozycji w celu szerszego omówienia zasygnalizowanych zagadnień.

*W imieniu Spółki MBSP
Magdalena Bednarek – Sieradzka*

A: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH (PDOF)

DOCHÓD Z NIEUJAWNIONYCH ŹRÓDEŁ PODLEGA OPODATKOWANIU ODRĘBNIEM U KAŻDEGO Z MAŁŻONKÓW

Jak wynika z treści wyroku, dochód z nieujawnionych źródeł przychodów (art. 20 ust. 3 u.p.d.o.f.), którego wysokość ustalono na podstawie wydatków poniesionych przez małżonków w czasie trwania małżeństwa, podlega opodatkowaniu odrębnie na imię każdego z małżonków. W tym przypadku nie ma zastosowania możliwość wspólnego opodatkowania małżonków, przewidziana w art. 6 ust. 2 u.p.d.o.f. W postępowaniu podatkowym w przedmiocie opodatkowania przychodów z nieujawnionych źródeł każdy z małżonków ma samodzielny status podatnika, strony odrębnego postępowania podatkowego. (WSA Bydgoszcz I SA/Bd 9/13)

NAGRODY W KONKURSIE ADRESOWANYM DO PRACOWNIKÓW JAKO GENERUJĄCE PRZYCHÓD ZE STOSUNKU PRACY

O tym czy świadczenie powinno być uznane za przychód ze stosunku pracy zdecydować powinno to, czy może je otrzymać wyłącznie pracownik, czy także inna osoba, niezwiązana (aktualnie lub w przeszłości) stosunkiem pracy. Tak orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 27 marca 2015 r. (sygn. akt II FSK 1695/14). Kanwą orzeczenia było pytanie w sprawie kwalifikacji podatkowej przychodów uzyskiwanych przez pracowników w związku z wygranymi w konkursach organizowanych przez pracodawcę. Co istotne sam konkurs nie był związany z zakresem obowiązków pracowników wynikającym z umowy o pracę. NSA jednak przychylił się do poglądu organu podatkowego, w myśl którego fakt, że konkurs jest organizowany dla pracowników przesądza o uznaniu nagrody za przychód ze stosunku pracy. Sąd wskazał na to, że gdyby nie stosunek pracy, przychód w postaci nagród z tytułu udziału w konkursie nie mógłby być osiągnięty." Kwalifikacji tego przychodu do źródła przychodów ze stosunku pracy nie stoi również na przeszkodzie fakt, że wygrane w konkursach nie wiążą się bezpośrednio z obowiązkami pracownika wobec pracodawcy, wynikającymi ze stosunku pracy."

PODRÓŻE HANDLOWCÓW

Kolejny już wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, tym razem z dnia 23 lipca 2015 roku (II FSK 1689/13) potwierdza, że zwrot kosztów hotelu nie jest przychodem dla przedstawicieli handlowych, którzy wyjeżdżają w teren.

IMPREZA INTEGRACYJNA POZA PRZYCHODEM PRACOWNIKA

W dniu 27 lipca 2015 roku pismem numer DD3.8222.2.262.2015.CRS Minister Finansów zmienił wcześniejszą interpretację Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach (IBPB II/1/415-657/09/BJ) z roku 2009!

Sprawa dotyczy następującego zagadnienia: pracodawca organizuje wyjazdową imprezę integracyjną dla swoich pracowników w całości sfinansowaną ze środków obrotowych. Koszty w związku z tym ponoszone to: koszty noclegów, żywienia, transportu oraz organizacja wieczoru. W trakcie imprezy integracyjnej oprócz wspólnych zabaw miały być również zaprezentowane wyniki działalności spółki za miniony okres oraz plany na dalszy okres działalności. Przewidziane było również nagrodzenie wyróżniających się pracowników. Minister Finansów uznał, że taka impreza nie może generować przychodu dla jej uczestników, będących pracownikami. W uzasadnieniu Minister Finansów powołał za: "(...) Przepisy ustawy PIT nie zawierają definicji nieodpłatnych świadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy PIT. Rozumienie tego pojęcia zostało jednak wypracowane w judykaturze. (...) Kwestia rozumienia pojęcia „inne nieodpłatne świadczenia” - w kontekście świadczeń pracowniczych - była również przedmiotem analizy Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 08 lipca 2014 r. sygn. akt K 7/13, stwierdził, iż „zdaniem Trybunału, przeprowadzona powyżej analiza pozwala na określenie cech istotnych kategorii „inne nieodpłatne świadczenia” jako przychodu w rozumieniu art. 12 ust. 1 i art. 11 ust. 1 u.p.d.o.f. Należy przyjąć, że za przychód pracownika mogą być uznane świadczenia, które: po pierwsze, zostały spełnione za zgodą pracownika (skorzystał z nich w pełni dobrowolnie), po drugie, zostały spełnione w jego interesie (a nie w interesie pracodawcy) i przyniosły mu korzyść w postaci powiększenia aktywów lub uniknięcia wydatku, który musiałby ponieść, po trzecie, korzyść ta jest wymierna i przypisana indywidualnemu pracownikowi (nie jest dostępna w sposób ogólny dla wszystkich podmiotów).” W ocenie Trybunału Konstytucyjnego, obiektywne kryterium – wystąpienia po stronie pracownika przysporzenia majątkowego (korzyści) – nie jest natomiast spełnione, gdy pracodawca proponuje pracownikom udział w spotkaniach integracyjnych czy szkoleniowych, choćby organizowanych poza miejscem pracy (imprezy wyjazdowe). W tym przypadku, nawet jeśli pracownik uczestniczy w spotkaniu (konferencji, szkoleniu) dobrowolnie, po jego stronie nie pojawia się korzyść, choćby w postaci zaoszczędzenia wydatku. Nie sposób bowiem zakładać, że gdyby nie „kursokonferencja” organizowana przez pracodawcę pracownik wydałby pieniądze na uczestnictwo w takim przedsięwzięciu. Trudno też poważnie utrzymywać, że przychodem pracownika z umowy o pracę czy stosunku służbowego jest możliwość okazjonalnego uczestnictwa w obiedzie czy kolacji, a wartość zjedzonych przez niego potraw i wypitych napojów wyznacza podstawę opodatkowania. W świetle powyższego - mimo bardzo szerokiego ujęcia w art. 12 ust. 1 ustawy PIT przychodów ze stosunku pracy - nie każde świadczenie spełnione przez pracodawcę na rzecz pracownika, bez ustalonej za nie zapłaty, jest świadczeniem podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych (przykładem tego rodzaju świadczenia jest zaoferowanie pracownikowi przez pracodawcę udziału w spotkaniu integracyjnym lub wzięcie w nim udziału). Odnosząc powyższe do informacji przedstawionych we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej (...) uznać należy, że udział pracowników w imprezie integracyjnej nie prowadzi do powstania u pracownika przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 1 ustawy PIT. Nie są bowiem spełnione kryteria, o których mowa w wyroku Trybunału Konstytucyjnego. (...)”

Nie każde świadczenie spełnione przez pracodawcę na rzecz pracownika, bez ustalonej za nie zapłaty, jest opodatkowane podatkiem dochodowym od osób fizycznych (przykładem tego rodzaju świadczenia jest zaoferowanie pracownikowi przez pracodawcę udziału w spotkaniu integracyjnym lub wzięcie w nim udziału).

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

OWOCE KUPOWANE DO BIURA KOSZTEM PODATKOWYM

W lipcu 2015 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach uznał, co nastę [uje: "(...) Z przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego wynika, że Spółka, w celu utrzymania dobrych stosunków z pracownikami oraz kontrahentami, udostępnia im świeże owoce, zakupione od firmy cateringowej. Owoce są przekazywane kontrahentem w formie poczęstunku podczas spotkań, a także pracownikom, jako przejaw dbałości o poprawę zdrowia, kondycji fizycznej i samopoczucia, co przyczynia się do poprawy ich wydajności pracy. Mając na uwadze powołane przepisy prawa podatkowego oraz przedstawiony we wniosku stan faktyczny należy stwierdzić, że ponoszone przez Spółkę wydatki dotyczące zakupu owoców z przeznaczeniem dla pracowników są przejawem i wyrazem starań Spółki o stan zdrowia, kondycji fizycznej i samopoczucia jej pracowników, co w dalszej perspektywie może przyczynić się do poprawy atmosfery pracy i w konsekwencji do zwiększania wydajności pracy z przełożeniem na uzyskiwane przez Spółkę przychody. W odniesieniu natomiast do wydatków związanych z nabyciem owoców w celach poczęstunku kontrahentów Spółki stwierdzić należy, że nie podlegają one wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 28 u.p.d.o.p., bowiem celem tego typu wydatków nie jest wyłącznie stworzenie dobrego wizerunku firmy, czy też wykreowanie pozytywnych relacji z kontrahentami. **Wydatki te należą bowiem do panujących powszechnie kanonów kultury, dobrych praktyk oraz powszechnie stosowanych w kontaktach biznesowych zachowań, stanowiących obecnie nieodłączny element prowadzonej działalności gospodarczej. Poza tym uznać można, że oczekiwany efektem ww. wydatków jest przyszłe osiągnięcie przychodów lub zachowanie albo zabezpieczenie ich źródła.** Reasumując, wydatki poniesione na zakup owoców udostępnianych pracownikom oraz kontrahentom spełniają przesłanki wynikające z art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p., tj. zostały poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, tym samym Wnioskodawca może je zaliczać w ciężar kosztów uzyskania przychodów."

PREMIA WYPŁACANA Z ZYSKU STANOWI KOSZT PODATKOWY— WAŻNA UCHWAŁA NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO z 22 CZERWCA 2015 ROKU

Naczelny Sąd Administracyjny w dniu 22 czerwca 2015 roku podjął uchwałę w składzie siedmiu sędziów II FPS 3/15 - Uchwała NSA, zgodnie z którą w świetle art. 7 ust. 2 i art. 15 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 pkt 40 i art. 15 ust. 4g ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, **nagrody i premie wypłacone pracownikom przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych z dochodu po opodatkowaniu mogą stanowić koszty uzyskania przychodów tego podatnika.** Tytułem komentarza, wskazana powyżej uchwała stoi w sprzeczności z dotychczasowym stanowiskiem i sądów i organów podatkowych, które dotąd uważały, że wypłata takiej nagrody/premii jest swoistego rodzaju podziałem wypracowanego zysku i jakkolwiek jest związana z prowadzonym przedsiębiorstwem to jednak nie może stanowić kosztu podatkowego.

WSPÓLNOTOWY ZNAK TOWAROWY WARTOŚCIĄ NIEMATERIALNĄ I PRAWNĄ (AMORTYZACJA)

W dniu 24 lipca Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach (IBPB-1-3/4510-50/15/AW) potwierdził kwestię amortyzacji wspólnotowego znaku towarowego jako wartości niematerialnej i prawnej. Organ podatkowy wskazał przy tym: "(...) Updop przewiduje zamknięty katalog wartości niematerialnych i prawnych; wydatki na nabycie tych praw rozpoznawane winny być jako koszt podatkowy w formie odpisów amortyzacyjnych. (...) W katalogu wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, przy spełnieniu określonych przesłanek, wymienione zostały prawa określone w ustawie Prawo własności przemysłowej. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, na warunkach w niej określonych udzielane są patenty oraz dodatkowe prawa ochronne na wynalazki, prawa ochronne na wzory użytkowe i znaki towarowe, a także prawa z rejestracji na wzory przemysłowe, topografie układów scalonych oraz oznaczenia geograficzne. Należy zauważyć, że przepisy prawa podatkowego nie dają podstaw do amortyzowania znaków towarowych. Amortyzacji podlegają nabyte prawa ochronne na znaki towarowe, prawa z rejestracji na wzory przemysłowe, na zasadach wynikających z przepisów ustawy Prawo własności przemysłowej. Prawo ochronne na znak towarowy i prawo z rejestracji, powstaje na skutek wydania decyzji przez Urząd Patentowy, co oznacza, że prawo to nie istnieje przed wydaniem takiej decyzji. (...) Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/209 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. UE L 78 z dnia 24 marca 2009 r.), wspólnotowy znak towarowy ma charakter jednolity. Wywołuje on ten sam skutek w całej Wspólnocie: może on być zarejestrowany, zbyty, być przedmiotem zrzeczenia się lub decyzji stwierdzającej wygaśnięcie praw właściciela znaku lub unieważnienie znaku, a jego używanie może być zakazane jedynie w odniesieniu do całej Wspólnoty. (...) Zatem wspólnotowy znak towarowy, zarejestrowany przez Urząd ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznej, stanowi – w myśl art. 16b ust. 1 pkt 6 updop – wartość niematerialną i prawną, która podlega amortyzacji na takich samych zasadach, jak prawa ochronne na znaki towarowe zarejestrowane w polskim Urzędzie Patentowym, po spełnieniu pozostałych przesłanek, tj. prawa takie muszą być nabyte i nadawać się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok. (...) Odnosząc się do sposobu ustalenia wartości początkowej ww. wartości niematerialnej i prawnej (...) W przypadku nabycia wartości niematerialnych i prawnych w drodze umowy sprzedaży, wartością początkową będzie cena należna sprzedawcy, powiększona o inne wydatki związane z ich nabyciem, poniesione do dnia ich przekazania do użytkownika. (...)"

Przepisy prawa podatkowego nie dają podstaw do amortyzowania znaków towarowych. Amortyzacji podatkowej podlegają nabyte prawa ochronne na znaki towarowe, prawa z rejestracji na wzory przemysłowe, na zasadach wynikających z przepisów ustawy Prawo własności przemysłowej.

C: PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

„PIERWSZE ZASIEDLENIE” W ORZECZENIU NSA W KONTEKŚCIE ZWOLNIENIA Z VAT (art.43 ust. 1 pkt 10)

Przepisy ustawy o VAT zawierają normę o zwolnieniu z podatku od towarów i usług dostawę dostawę budynków, budowli lub ich części, z wyjątkiem gdy: a) dostawa jest dokonywana w ramach pierwszego zasiedlenia lub przed nim, b) pomiędzy pierwszym zasiedleniem a dostawą budynku, budowli lub ich części upłynął okres krótszy niż 2 lata. Oznacza to, że sprzedaż nieruchomości zabudowanej po upływie dwóch lat od pierwszego zasiedlenia, co do zasady korzysta ze zwolnienia z podatku VAT. W doktrynie pojawiały się spory co do tego jak rozumieć pierwsze zasiedlenie. Ustawa co prawa

wskazuje, że poprzez pierwsze zasiedlenie - rozumie się oddanie do użytkowania, w wykonaniu czynności podlegających opodatkowaniu, pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi budynków, budowli lub ich części, po ich: a) wybudowaniu lub b) ulepszeniu, jeżeli wydatki poniesione na ulepszenie, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, stanowiły co najmniej 30% wartości początkowej; tym niemniej jednak istniało szereg wątpliwości co do zgodności takiej definicji z przepisami unijnymi. Ważnym w tym kontekście okazuje się wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego

14 maja 2015 roku, (sygn. akt I FSK 382/14), w którym wskazano: "(...) Artykuł 12 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 112 przewiduje możliwość określenia przez państwo członkowskie szczegółowych zasad stosowania kryterium pierwszego zasiedlenia jedynie w odniesieniu do sprecyzowanej kategorii czynności, a mianowicie przebudowy budynków(...) W sprawie jednak chodzi o rozumienie rzeczony definicji w odniesieniu do tej części budynku, która po jego wybudowaniu była użytkowana przez spółkę do celów działalności gospodarczej przez okres 8 lat. Kluczowym jest zaś stwierdzenie organu podatkowego, jak też Sądu pierwszej instancji, że pomimo, że spółka użytkowała rzeczony budynek to jednak fakt, że oddanie jej do użytkowania, nie nastąpiło w wykonaniu czynności podlegających opodatkowaniu powoduje, że nie została spełniona definicja "pierwszego zasiedlenia" przewidziana w treści art. 2 pkt 14 ustawy o VAT, a w konsekwencji nie jest możliwe zastosowanie zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy o VAT. (...) zarówno angielska, jak i francuska wersja językowa dyrektywy 112 wskazuje na termin "occupation" (w słowniku angielskim oznacza to akt lub proces posiadania miejsca(...)) Ponadto w swoim orzecznictwie TS (jakkolwiek nie dotyczącym stricte zdefiniowania ww. pojęcia) nie miał wątpliwości, że mamy do czynienia z pierwszym zasiedleniem w sytuacji, gdy mówimy o podmiocie, który wybudował budynek na własnym gruncie i wykorzystywał go dla celów własnej działalności (por. wyrok TS Gemeente 's-Hertogenbosch, C-92/13, EU:C:2014:2188)(...) należy stwierdzić, że definicja "pierwszego zasiedlenia (zajęcia)" zawarta w dyrektywie 112 ma charakter autonomiczny. Zatem nie było konieczne jej definiowanie w ustawie o VAT, poza przypadkami wskazanymi w treści art. 12 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 112 czyli przebudowy budynku. Z powyższego wynika, że polski ustawodawca nie miał uprawnienia do precyzowania warunków zastosowania kryterium pierwszego zasiedlenia w odniesieniu do sytuacji zaistniałych po wybudowaniu budynku. Polski ustawodawca zdecydował się na doprecyzowanie ww. pojęcia celem wyjaśnienia zakresu zwolnienia z VAT.

(Porównując zakresy definicji "pierwszego zasiedlenia" wynikające z ustawy o VAT i dyrektywy 112 należy stwierdzić, że ustawodawca polski dokonał zawężenia ww. definicji w porównaniu do definicji unijnej. Wykładnia językowa, systematyczna i celowościowa dyrektywy 112 wskazuje wyraźnie, że ww. pojęcie należy rozumieć szeroko jako "pierwsze zajęcie budynku, używanie". Zatem w taki sposób powinna być odczytywana definicja przewidziana w treści art. 2 pkt 14 ustawy o VAT. (...). Konsekwentnie NSA przyznał rację podatnikowi i uznał, że sprzedaż budynku wybudowanego w roku 2005, którego część była wynajmowana na cele gospodarcze najemcom, a pozostała część wykorzystywana na działalność gospodarczą podatnika (właściciela owego budynku) korzysta w całości ze zwolnienia z VAT. NSA przyznał rację podatnikowi, który uznał, że używanie budynku na potrzeby własne spełniało definicję pierwszego zasiedlenia w rozumieniu przepisów unijnych.

Używanie budynku na potrzeby własne spełnia definicję pierwszego zasiedlenia w rozumieniu przepisów unijnych.

DOSTAWA MEDIÓW ŚWIADCZENIEM ODRĘBNYM OD NAJMU

Po raz kolejny, tym razem WSA w Poznaniu w orzeczeniu z 1 lipca 2015 r., sygn. akt I SA/Po 883/15 potwierdził, że dostawa mediów może być świadczeniem odrębnym od usługi najmu lokalu. Innymi słowy przyznał rację podatnikowi, który nie opodatkował dostawy mediów stawką podatku VAT właściwą dla najmu (23%) lecz właściwą dla dostarczanych mediów. Jest to niejako pokłosie wyroku TSUE z dnia 16 kwietnia 2015 r. w sprawie C-42/14 (Minister Finansów przeciwko Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie).

ZAPEWNIENIE TRENERA DO SZKOLENIA TO NIE TO SAMO CO USŁUGI EDUKACYJNE, NIE KORZYSTA WIĘC ZE ZWOLNIENIA Z VAT

Usługi polegające na zapewnieniu trenerów dla realizacji szkoleń, udzielania konsultacji i dostarczania materiałów szkoleniowych nie mogą być uznane za usługi kształcenia lub przekwalifikowania zawodowego, które korzystają ze zwolnienia z VAT. Usługi zapewnienia trenerów do prowadzenia szkoleń nie są usługami "kształcenia", lecz usługą "wynajmu" trenerów. Oceny tej nie zmienia cel wynajęcia wykładowców. Zatem podmiot, który świadczy tego typu usługi na rzecz innego podmiotu zajmującego się kształceniem zawodowym, lub przekwalifikowaniem zawodowym powinien opodatkować je 23-proc. stawką VAT. Tak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2015 roku (III SA/Wa 761/15), który w uzasadnieniu wprost wskazał, że „ (...) Rację miał w związku z tym Minister Finansów stwierdzając, że tak opisane we wniosku o interpretację usługi świadczone przez Skarżącą nie są usługami kształcenia zawodowego lub przekwalifikowania zawodowego, lecz usługami wynajmu pracowników.(...)”

DANE DO KONTAKTU

Magdalena Bednarek-Sieradzka
Doradca podatkowy
Nr wpisu: 09760
tel. +48 (22) 830 96 00
+48 513 008 582
magdalena.bednarek-sieradzka@mbsp.pl

Informacje o spółce :

MBSP Sp. z o.o.
SPÓŁKA DORADZTWA PODATKOWEGO
e-mail: mbsp@mbsp.pl

ul. Chałubińskiego 8,
00-613 Warszawa
Kapitał zakładowy 40.000,-złotych

NIP 7010191809
REGON 141936420

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy
KRS 0000333055

Niniejszy Biuletyn ma charakter wyłącznie informacyjny i nie stanowi porady prawnej, konsultacji prawnej lub opinii prawnej, ani nie może być traktowany jako świadczenie pomocy prawnej w jakiegokolwiek formie. W szczególności autor nie doradza zachowań zgodnych, bądź niezgodnych z treścią wpisu, informując, że podjęcie lub zaniechanie działań w indywidualnej sprawie uzależnione jest od oceny stanu faktycznego oraz prawnego dotyczącego tej sprawy.